

Azken debekuari jarriak

I

Debekuen bolada
latz bezain zorrotza
ez zaigu gertatuko
gura bezain motza:
lehenik debekatu zen
herritar ahotsa,
gero preso daudenen
erretratu hotza,
eta azken biktima:
plastikozko poltsa.

II

Carrefour, Eroski zein
Alcampoko kaxan
poltsekin nor ez da ba
irritsua izan?
Gerora pilatzeko
etxeko terrazan,
jada estu dauzkagun
bakeroen trazan,
berriro balioko
duten esperantzan.

III

Atsoen ustez ez da
neurri egokia
merkatutik kentzea
poltsatxo txikia.
Lehen beti poltsoan
poltsa atxikia,
orain beharko dute
birentzat tokia:
lehengo karro zaharra
eta aterkia.



INIGO AZKONA

IV

Poltsak kentzea ez da
berri atsegina,
baina, gainera, badu
jarraipen ospina:
orain bat nahi baduzu,
bada nahi adina,
euro erdi ordainduz
bakoitza jakina;
poltsa hil eta hau da
poltsikoko mina!

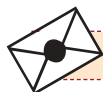
V

Nahiz hobeia izango
den etorkizuna,
itsaso garbia zein
lurrazal txukuna,
nahiz munduari kendu
plastikozko ehuna,
poltsekin zakartuta
enpresen bazkuna,
zakar poltsa da gehien
faltako zaiguna.

VI

Poltsak kentzeak aro
bat abiatu du,
baina tetrabrick eta
pote lar ditugu.
Sena ezpata eta
kontzientzia gudu,
kanguroak ez garen
neurrian, seguru,
poltsa gabe bizitzen
ikasiko dugu.

DOINUA: "Egunaren izena".



Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.